

तस्य घटोत्कचस्य आसक्तमन्योन्यसंसक्तं यथास्यात्तथाशरानस्यतः आशक्तमिति पाठेयावच्छक्ति आर्षोचप्रत्ययः समासांतः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

प्राणयोर्दीव्यतोर राजन्कर्णराक्षसयोर्मध्ये ॥ तस्य संदधतस्तीक्ष्णा उच्छरांश्चासक्तमस्यतः ॥ ३२ ॥ धनुर्घोषेण वित्रस्ताः स्वेपरे च तदा भवन् ॥ घटोत्कचं यदा कर्णो विशेषयति नो नृप ॥ ३३ ॥ ततः प्रादुष्करो दिव्यमस्त्रमस्त्रविदां वरः ॥ कर्णेन संधितं दृष्ट्वा दिव्यमस्त्रं घटोत्कचः ॥ ३४ ॥ प्रादुश्चक्रे महामायां राक्षसीं पांडुनंदनः ॥ शूलमुद्गरधारिण्या शैलपादपहस्तया ॥ ३५ ॥ रक्षसां घोररूपाणां महत्या सेनया वृतः ॥ तमुद्यतमहाचापं दृष्ट्वा ते व्यथितानृपाः ॥ ३६ ॥ भूतांतकमिवायांतं कालदंडो ग्रधारिणं ॥ घटोत्कचप्रयुक्तेन सिंहनादेन भीषिताः ॥ ३७ ॥ प्रसुप्सुवुर्गजामूत्रं विव्यधुश्च नराभृशं ॥ ततोश्मदृष्टिरत्युग्रामहत्यासीत्समंततः ॥ ३८ ॥ अर्धरात्रे धिकवलैर्विमुक्तारक्षसां बलैः ॥ आयसानि च चक्राणि भुशुं द्यः शक्तितो मराः ॥ ३९ ॥ पतंत्य विरलाः शूलाः शतद्वयः पट्टिशास्तथा ॥ तदुग्रमतिरौद्रं च दृष्ट्वा युद्धं नराधिप ॥ ४० ॥ पुत्राश्च तव योधाश्च व्यथिता विप्रदुद्रुवुः ॥ तत्रैकोऽस्त्रबलश्लाघी कर्णो मानी न विव्यथे ॥ ४१ ॥ व्यधमच्च शरैर्मायां तां घटोत्कचनिर्मितां ॥ मायायां तु प्रहीणायाममर्षाच्च घटोत्कचः ॥ ४२ ॥ विससर्ज शरान् घोरान्सूतपुत्रं त आविशन् ॥ ततस्ते रुधिराभ्यक्ता भित्त्वा कर्णं महाहवे ॥ ४३ ॥ विविशुर्धरणीं बाणाः संक्रुद्धा इव पन्नगाः ॥ सूतपुत्रस्तु संक्रुद्धो लघुहस्तः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ घटोत्कचमतिक्रम्य विभेददशभिः शरैः ॥ घटोत्कचो विनिर्भिन्नः सूतपुत्रेण मर्मसु ॥ ४५ ॥ चक्रं दिव्यं सहस्रारमगृह्णाद्यथितो भृशं ॥ क्षुरांतं बालसूर्याभं मणिरत्नविभूषितं ॥ ४६ ॥ चिक्षेपाधिरथेः क्रुद्धो भैमसे निर्जिघांसया ॥ प्रविद्धमतिवेगेन विक्षिप्तं कर्णसायकैः ॥ ४७ ॥ अभाग्यस्येव संकल्पस्तन्मोघमपतद्भुवि ॥ घटोत्कचस्तु संक्रुद्धो दृष्ट्वा चक्रं निपातितं ॥ ४८ ॥ कर्णं प्राच्छादयद्बाणैः स्वर्भानुरिव भास्करं ॥ सूतपुत्रस्त्वसंभ्रांतो रुद्रोपेद्रेंद्रविक्रमः ॥ ४९ ॥ घटोत्कचं रथंतूर्णं छादयामास पत्रिभिः ॥ घटोत्कचेन क्रुद्धेन गदाहेमांगदा तदा ॥ ५० ॥ क्षिप्ताभ्राम्यशरैः सापि कर्णेनाभ्याहता पतत् ॥ ततोऽंतरिक्षमुत्पत्य कालमेघ इवोन्नदन् ॥ ५१ ॥ प्रववर्ष महाकायो द्रुमवर्षेण भस्तलात् ॥ ततो मायाविनं कर्णो भीमसेन सुतं दिवि ॥ ५२ ॥ मार्गणैरभिविव्याध घनं सूर्य इवांशुभिः ॥ तस्य सर्वान्हयान्हत्वा संचिद्य शतधारथं ॥ ५३ ॥ अभ्यवर्षच्छरैः कर्णः पर्जन्य इव दृष्टिमान् ॥ न चास्यासीदनिर्भिन्नं गात्रे द्यंगुलमंतरं ॥ ५४ ॥ सो दृश्यत मुहूर्तेन श्वाविच्छललितो यथा ॥ न हयान्न रथं तस्य न ध्वजं न घटोत्कचं ॥ ५५ ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥